

Posudek bakalářské práce

Autor práce: **Tomáš Doležal**
Název práce: **Diskuze o císaři Vilémovi II. po roce 1945 a jeho vina na první světové válce**
Datum obhajoby: LS 2011/2012

Poslední německý císař Vilém II. patřil již za svého života k velmi kontroverzním evropským panovníkům. Jeho život a vliv na události, které přivedly Německo na pozici světové velmoci zároveň ale i na pokraj kolapsu, fascinovaly historiky již za jeho života a zájem o Viléma druhého v historiografii neutichá, jak ukazuje práce Tomáše Doležala, ani ve 21. století.

Bakalářská práce Tomáše Doležala „Diskuze o císaři Vilémovi II. po roce 1945 a jeho vina na první světové válce“ má charakter analýzy historiografické literatury. Doležalova analýza se opírá o teoretický základ a dělení historika Wolfganga J. Mommsena z počátku 90. let minulého století, s výběrem konkrétních historiografických prací i objasnění vědeckého diskurzu o otázce viny Německa na rozpoutání první světové války mu dále pomohla zejména díla Fritze Fischera a následné diskuze a reakce historické obce, které jejich publikace vyvolala (tzv. Fischerova kontroverze).

Autor si v úvodu své práce klade dva okruhy otázek, na které chce svou práci odpovědět – prvním je stanovení základních interpretačních linií ve vybraných historiografických publikacích, s ohledem na podíl viny císaře na rozpoutání první světové války a jejich následné shrnutí (s. 2), druhým pak analýza „diskuze o podílu viny Viléma II. na první světové válce od roku 1945 a její případný posun.(s. 3)“

K zodpovězení první otázky, Doležal analyzuje osm podle v úvodu stanovených kritérií vybraných děl. Jejich analýza je logická, autor se snaží upozorňovat na vzájemné interakce mezi autory a díla pak přiřazuje k jednotlivým interpretačním proudům.

Odpovědi na druhý problémový okruh, zabývající se průběhem diskuze na téma „Kriegsschuldfrage“ v obecné rovině, věnuje autor poměrně malý prostor (pouze 4 strany). Autor zde sice správně shrnuje nejdůležitější mezníky, tyto ale nejsou zasazeny do bližšího společenského či politického kontextu dané doby a občas je autorova argumentační linie neuspořádaná. Patrné je toto převážně u podkapitoly 2.3. Třetí období: 80. léta 20. století až současnost, kdy autor uvádí že „dalším důležitým aspektem, který měl důsledky pro toto období je /.../, že se společnost začala uvolňovat a Německo se vydalo na cestu obměny od dosavadní vlády konzervativního Konrada Adenauera“ (s. 11).

I přes výše zmíněné výhrady práce odpovídá nárokům na bakalářskou práci kladeným.

Práci navrhuji hodnotit známkou **velmi dobře**.

PhDr. Monika Březinová

V Praze 12. června 2012